

ПРЕПОДОБНИ СИМОН ДАЈБАБСКИ

Свети Симеон је рођен 1854. године на Цетињу, у доњокрајском братству Поповића као мали Саво. Основно школовање завршио је на Цетињу. Касније се образује у Кијевској Богословији а потом и у тамошњој Духовној академији, надахњујући се животима и подвизима оснивача и преподобних отаца Кијевске Лавре. У Кијеву је замонашен у рукоположен у чин јеромонаха, а 1888. године враћа се на Цетиње, гдје му је одређена служба Божјег служитеља у манастиру Светог Николе на Врањини, а годину дана касније и у манастиру Острогу, гдје је био и предавач у тамошњој монашкој школи, коју је покренуо Митрополит Митрофан Бан.

На основу чудесног виђења, које му је Бог открио, јеромонах Симеон је иницирао градњу цркве на мјесту данашњег манастира Дајбабе крајем 19. вијека. Остатак свог живота јеромонах Симеон је провео служећи новооткривеној Дајбабској Светињи, а ту га је, као дајбабског јеромонаха, посјетио архимандрит Јустин Поповић, велики српски теолог, који је такође, данашњом одлуком Светог Архијереског Сабора СПЦ, заједно са Светим Симеоном, прибројан Христовим Светитељима.

Свети Симеон Дајбабски упокојио се у Господу 1. априла (по Грегоријанском календару) 1941. године. Његове преподобне мошти су откривене на 55. годишњицу од његовог упокојења 1996. године у манастиру Дајбабе, настојањем Његовог Високопреосвештенства Архиепископа Цетињског Митрополита Црногорско-приморског Г. Амфилохија, бројног свештенства и вјерног народа, поклоника Дајбабског манастира. Од тада па до данас, сваке године се на дан старчевог упокојења одржава велики сабор у манастиру Дајбабе. Преподобни Симон Дајбабски је канонизован 29. априла 2010. године, на поподневном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве.

ПРАЗНИК „УМИЛЕНИЈЕ“ (ГАНУТОСТ) „СМОЛЕНСКЕ“ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Светиња се ова појавила 1103.године у Смоленску, у којем се и сада налази.

СУБОТА ПЕТЕ СЕДМИЦЕ ВЕЛИКОГ ПОСТА,
ПОСЛЕДОВАЊЕ АКАТИСТА
(ПОХВАЛА ОДИГИТРИЈИ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ).*

*** Последовање Акатиста је служба — Похвала Богородици. Акатист је састављен из 24 стофе (12 кондака и 12 икоса) по угледу на грчки алфабет од 24 слова. За време читања Акатиста (словенски: не сједалан) обавезно се стоји.**

Песму АКАТИСТ БОГОМАТЕРИ написао је, тако се држи, патријарх Сергије (610—638), сарадник византијског цара Ираклија (610—641), у знак благодарности Пресветој Богородици што је — као заштитница Цариграда — спасла тај град непријатељске персијске војске, 626. године, кад је непријатељ био много јачи, толико да је на једног Грка долазило десет Персијанаца.

Док је, тако, Граду претила велика опасност, патријарх је храбрио, и бодрио, верне вером у Бога и у Богородицу. У ту сврху и узео је архипастир — једнога дана, из влахернске цркве — Нерукотворену икону Господњу, ризу Пречисте Богородице, и део Часног крста, те с народом обишао два пута по зидинама Цариграда, молећи се Богу да разagna опсаднике. Дошавши — с литијом — до залива, патријарх се дотаче ризом Богородичином тихе воде морске, иза чега узавре море, и подиже се велика бура, која потопа непријатељске бродове. Персијски војници који су били на копну приповедаху, касније, да су за време литије гледали Госпођу Царског изгледа, која је изашла из влахернског храма, и после извесног времена — нестала.

На сличан начин, помоћу Богородичином, спасен је Цариград и од Сарацена, 670. године, за време царовања Константина Погоната, и 716. године — за време Лава Исавријанина.

Сву ову помоћ Цариграду, од стране Пресвете Богородице, Црква прославља Иконом Одигитрије у ову суботу, пре свега, зато што се прво избављење Цариграда догодило 10. марта, тј. негде око времена у које пада Субота 5. седмице Поста и, — затим, што Богородица утврђује у духовним подвизима оне који се кају у посту, и што њоме православни побеђују своје видљиве и невидљиве непријатеље (као што је Марија Египћанка — која се спомиње у Четвртак ове седмице, и у Недељу иза овог четвртка — победила свој грех).

**Чудотворне иконе Мајке Божије:
Ја сам са вама и нико не може против вас**

**у Част Славне Владичице наше Богородице и Приснодјеве
Марије**

Године 2002. Синод УПЦ Московског патријархата донео је решење о прослављењу иконе – *Ја сам с вама и нико не може против вас*.

Икона је унета у званични списак чудотворних икона; одређен је дан њеног прослављења на похвалу Мајке Божије, утврђен је тропар, састављена је молитва и Акатист.

По црквеним канонима прослављење иконе или светитеља обавља се у једној помесној Цркви а затим се разноси по другим Црквама.

Икона је осликана у Леушинском женском манастиру посвећеном Св. Јовану Крститељу, крајем 19. века.

Посебно израђена, била је урађена за Светог Праведног Јована Кронштатског који ју је назвао, Спаситељица Русије.

Касније је Праведни Јован благословио да се она прода Василију у Муравјову, будућем старцу Серафима Вирицког.

Претпоставља се да је касније икона била предата духовној деци преподобног Серафима, у Светогеоргијевском женском манастиру, у селу Даневка, Черниговске епархије.

Икона се прославила многим исцељењима страдајућих који су о томе посведочили у две књиге, издате од стране Светогеоргијевског женског манастира.

Леушински манастир, где је осликана икона, 30 тих г. XX века, потопљен је ради изградње рибњака.

Икона се прославља у суботу пете недеље (Глувне) Великог поста.